

Pozdrawiamy Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego w dniu jej chlubnego pięćdziesięciolecia

W. I. Lenin
twórca Komunistycznej Partii
Związku Radzieckiego

Naród koreański obronił swą ukochaną ojczyznę

Obecnie najpilniejszym zadaniem:
szybka odbudowa i rozbudowa gospodarki narodowej

Rozkaz

marszałka

Kim Ir Sena

PEKIN, 29. 7.

Agencja Nowych Chin donosi, że marszałek Kim Ir Sen wydał 28 lipca rozkaz do żołnierzy i oficerów koreańskiej armii ludowej. W rozkazie tym czytamy:

Dnia 27 lipca kwarta główna koreańskiej armii ludowej i chińskich ochotników ludowych z jednej strony oraz przedstawiciele interwencyjnych sił zbrojnych z drugiej podpisali porozumienie rozejmowe. Sprawiedliwa wojna patriotyczna, prowadzona przeciwko agresorom imperialistycznym przez naród koreański — zakończyła się naszym zwycięstwem. Podpisanie rozejmu dowodzi militarną, polityczną i moralną porażką interwencji i ich pachołków — klikę Li Syn Mana.

W ciągu trzech lat naród koreański, popierany moralnie i materialnie przez kraj demokratyczny, obozu pokoju ze Związkiem Radzieckim na czele, bronił honoru, wolności i niepodległości Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej i odniósł zwycięstwo.

Obecnie, gdy rozejm wszedł w życie, obowiązkiem wszystkich żołnierzy i oficerów koreańskiej armii ludowej jest śledzenie i najwyższą czujnością machinacji wroga i stała gotowość bojowa. Musimy być pewni, że jeśli interwencja wznowi wojnę przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, nie nie uchroni ich przed ostateczną klęską.

Marszałek Kim Ir Sen gratuluje żołnierzom i oficerom koreańskiej armii ludowej zwycięstwa, odniesionego, dzięki ich bohaterstwu i ofiarności, nad interwentami i ich pachołkami — klikę Li Syn Mana.

Marszałek Kim Ir Sen w imieniu całego narodu koreańskiego składa również podziękowanie chińskim ochotnikom ludowym, którzy popierali naród koreański w jego walce w obronie ojczyzny. Dla uczczenia zwycięstwa, marszałek Kim Ir Sen rozkazał oddać w Phenianie 24 salwy honorowe ze 121 dział.

Przemówienie marsz. Kim Ir Sena na uroczystym wiecu w Phenianie

MOSKWA, 29. 7.

JAK DONOSI Z PHENIANU AGENCJA TASS, ODBYŁ SIĘ TAM W DNIU 28 BM. UROCZYSTY WIEC I POCHÓD Z OKAZJI PODPISANIA ROZEJMU W KOREI.

Miasto — bohater przybrało odwrotną szatę. Od wczesnego rana do centrum miasta położyły kolumny robotników, mniejszych przedsiębiorców, chłopów z okolicznych wsi, pracowników poszczególnych instytucji. O godzinie 12 na centralnym placu zebrali się tysiące osób, aby uczcić zwycięstwo narodu koreańskiego w jego słusznej, wyzwolenczej wojnie przeciwko agresorom amerykańskim.

Uczestnicy wiecu powitali burzą oklasków ukazanie się na trybunie marszałka Kim Ir Sena — przewodniczącego KC Koreańskiej Partii Pracy i naczelnego dowódcy koreańskiej armii ludowej, oraz Kim Du Bona — przewodniczącego Prezydium Najwyższego Zgromadzenia Narodowego Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

Przewodniczący Pheniańskiego Miejskiego Komitetu Ludowego, Czen Jen Pho zażądał wiecu i udzielił głosu dowódcy narodu koreańskiego, marszałkowi Kim Ir Senowi. W swym przemówieniu marszałek Kim Ir Sen powiedział:

Podpisanie rozejmu w Korei jest wielkim, historycznym zwycięstwem narodu koreańskiego, odniesionym w wyniku trzechletniej, bohaterkiej walki o wolność i niezawisłość, przeciwko połączonym siłom obcych interwencji imperialistycznych. Dzięki swej bohaterstwu naród koreański obronił ukochaną ojczyznę — Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną przed zakusami interwencji imperialistycznych. Wojna narodowa — wyzwolenca ludu koreańskiego stała się sztafetem ruchu narodowo — wyzwolenczego uciśnionych narodów Wschodu. Dowiodła ona, że narody Azji, dawniej poniżane i ciemiężone przez imperialistów i uważane za zacofane, mogą walczyć z bronią w ręku o swą wolność i niezawisłość. W ciężkich warunkach trzyletniej wojny naród nasz, nasza armia, nasza Partia Pracy zahartowały się jeszcze bardziej i uzyskały bogate doświadczenie.

W związku z zawarciem rozejmu przed całym narodem koreańskim, przed naszą partią i rządem republiki stają domnie zadania polityczne i ekonomiczne. Chodzi o to, by

Naród radziecki z wielkim entuzjazmem przygotował się do obchodu sławnej daty — pięćdziesięciolecia Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, siły kierowniczej i przewodniej społeczeństwa radzieckiego.

Z głębokim zainteresowaniem zaznajamiają się masy pracujące z tezami Wydziału Propagandy i Agitacji KC KPZR i Instytutu Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina „50 lat Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego”. Robotnicy, pracownicy umysłowi i kolchoźnicy dają wyraz swej bezgranicznej miłości i wierności dla partii komunistycznej, która, okryta chwałą, przeżyła półwiekową drogę bohaterstwa, doświadczeń i historycznych zwycięstw na miarę światła. Ludzie pracy zapewniają, że nie będą szczędzić siły i energii dla zbudowania społeczeństwa komunistycznego w Związku Radzieckim.

Ludzie radzieccy z serdecznością i miłością mówią o tytanicznej walce Wielkiego Lenina, o utworzeniu rewolucyjnej partii proletariackiej w Rosji, o zwycięstwach osiągniętych przez naród pod kierownictwem partii komunistycznej.

— My, ludzie radzieccy — oświadczają robotnicy leningradzkich zakładów sprzętu dźwigowo-transportowego — H. Rożan — z dumą spogląda-

my na drogę, którą przeszliśmy pod kierownictwem komunistycznej partii. Jarzmo caratu, kapitalistów i obszarników zostało złuszczone, odparto zostały wszystkie ataki wrogów. Tworzącą pracę narodu przeobraziła nasza ojczyzna kraj. W czynach naszych nieśmiertelną pamięć o Wielkim Leninie, serca nasze są pełne bezgranicznej wierności dla partii komunistycznej!

O przygotowaniach do obchodów pięćdziesięciolecia partii donoszą z różnych stron Związku Radzieckiego. Aktywny przebieg mają m. in. pogadanki, odbywające się w związku z tą datą w zakładach przemysłowych Rygi. Staro bezpartyjną robotnicą kombinatu włókienniczego „Bolszewiczka” — Pawłowicz, oświadczyła:

— Sławna droga, przebyła nasza partia komunistyczna — droga walki o szczęście narodu. Ogólnonarodowa miłość do partii znajduje swój wyraz w tym, że naród nasz wita pięćdziesięciolecie partii jako swoje wielkie i radosne święto.

W Moskwie w tych dniach

tysięce osób zwiedzają centralne muzeum im. W. I. Lenina. Zaznając, że to tu z bohaterstwa półwiekowej walki partii komunistycznej o sprawę robotników i chłopów, o zwycięstwo socjalizmu i zbudowanie komunizmu.

W Leningradzie odbywają się masowe wycieczki do pamiątkowych miejsc związanych z życiem i działalnością wielkiego twórcy Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, W. I. Lenina.

Zwiększył się napływ zwiedzających do Ulanowskiej — rodzinnego miasta Lenina. W ciągu ubiegłej niedzieli Domu Muzeum Lenina w Ulanowskiej odwiedziło ponad 2.000 osób. Byli wśród nich robotnicy, kolchoźnicy, żołnierze, studenci, uczniowie z Turkmenii, Kuzbysza, Kazania i innych okolic obwodu ulanowskiego.

W miastach i wsiach, domach kultury, klubach, bibliotekach i świetlicach otwarto wystawy poświęcone półwiekowej historii Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i jej bohaterstwu w walce o wolność i szczęście żyjących narodów.

W Korei zwyciężył duch rokowań Do tego zwycięstwa przyczyniliśmy się i my swą codzienną pokojową pracą — mówią robotnicy polscy

WARSZAWA, 29. 7.

Naród polski z żywą radością przyjął podpisanie porozumienia rozejmowego w Korei. W kopalniach, hutach, fabrykach i instytucjach odbywają się masówki, na których ludzie pracy podkreślają, że zawarcie porozumienia jest wielkim zwycięstwem światowych sił pokoju oraz dobitnym potwierdzeniem głoszonej przez Związek Radziecki prawdy o możliwości rozwiązania wszystkich problemów międzynarodowych w drodze rokowań.

„Wielkie zwycięstwo sił pokoju, jakim jest podpisanie rozejmu w Panmun-dżonie — mówił do wielotysięcznej załogi Zakładów Mechanicznych „Ursus” zebranej w pięknym Domu Kultury przewodniczący zakładowego komitetu Frontu Narodowego — Stanisław Świątek — nie przyszło łatwo. Jest ono wynikiem bohaterstwa i poświęceń narodu koreańskiego, wynikiem wyjątkowej walki o pokój setek milionów ludzi na całym świecie!

Gromot oklasków towarzyszyły tym słowom. Serdecznie i mocno powtarzane są przez tysiące ust okrzyki na cześć bohaterstwa narodu koreańskiego, na cześć ochotników chińskich, na cześć pokojowej polityki Związku Radzieckiego, na cześć pokoju światowego.

Na trybunę wstępują wciąż nowi mówcy. Jest ich wielu. Każdy pragnie podzielić się radością z wielkiego zwycięstwa, które tu, w odległym od Panmun-dżonu o wiele tysięcy kilometrów Ursusie, ludzie

pracy uważają tak jak na całym świecie za swoje zwycięstwo.

Gorąco i serdecznie manifestowali na cześć bratniego narodu koreańskiego załoga Warszewskich PZO.

Liczni mówcy, towarzysze, słuchający i pracownicy umysłowi w gorących słowach wyrażali radość z powodu zakończenia przeszło trzyletnich działań wojennych, w których bohaterstwo narodu koreańskiego broniło wolności i niezawisłości swojej ojczyzny.

„Ja, robotnik warszawski, jestem szczęśliwy, że zakończył się wreszcie bestialski napastczyca nality prowadzone przez amerykańskich piratów powietrznych na otwarte miasta i wsie Korei — oświadczył m. in. przewodnik pracy Trezer Tadeusz Pydzński.

My, polscy robotnicy, będziemy z jeszcze większą czujnością i zapalem pracować dla sprawy pokoju. W tym radosnym dniu postanawiam moje zadania produkcyjne przekazać systematycznie o 30 proc. Pracę

moją służę sprawie mojego narodu, sprawie wszystkich ludzi milujących pokój na całym świecie!”

Z ogromną radością przyjęli wiadomość o podpisaniu rozejmu w Korei robotnicy kopalni „Kleofas”. Na masówkę zwołaną w związku z tym doniosłym wydarzeniem przystąpił wprost z pracy setki górników, szczególnie zapalających dużą salę cechownią.

Przemawiający górnicy, sztygarzy, członkowie dozoru technicznego, starsi i młodzież. W prostych słowach wyrażali oni radość z zaprzestania rozlewu krwi w Korei.

„W to wspaniałe zwycięstwo obozu pokoju poważny wkład wnieśliśmy i my, robotnicy śląscy — górnicy, hutnicy, metalowicy i murarze, którzy dodatkowymi tonami węgla, surowicy, stali i innych wyrobów umacniamy naszą gospodarkę narodową, a tym samym siły naszego kraju, ważnego ogniska światowego obozu pokoju — oświadczył wśród ogromnego aplauzu zebranych górników sztygar zmiannowy Hugon Głowala.

Górnicy kopalni „Kleofas” jednomyślnie uchwaliли rezolucję, w której wyrażają swą radość z powodu zawarcia rozejmu w Korei i zobowiązują się drogą rozszerzenia współzawodnictwa pracy zwiększyć wydajność produkcji węgla w tym i w sierpniu br. z nadwyżką wykonać plan produkcyjny.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 181 (2511) ROK IX

ŁÓDŹ, CZWARTEK 30 LIPCA 1953 ROKU

CENA 15 GR.

Skupione wokół partii komunistycznej narody ZSRR z dumą spoglądają na półwiekową drogę zwycięskiej walki o socjalizm

MOSKWA, 29. 7.

Naród radziecki z wielkim entuzjazmem przygotował się do obchodu sławnej daty — pięćdziesięciolecia Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, siły kierowniczej i przewodniej społeczeństwa radzieckiego.

Z głębokim zainteresowaniem zaznajamiają się masy pracujące z tezami Wydziału Propagandy i Agitacji KC KPZR i Instytutu Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina „50 lat Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego”. Robotnicy, pracownicy umysłowi i kolchoźnicy dają wyraz swej bezgranicznej miłości i wierności dla partii komunistycznej, która, okryta chwałą, przeżyła półwiekową drogę bohaterstwa, doświadczeń i historycznych zwycięstw na miarę światła. Ludzie pracy zapewniają, że nie będą szczędzić siły i energii dla zbudowania społeczeństwa komunistycznego w Związku Radzieckim.

Ludzie radzieccy z serdecznością i miłością mówią o tytanicznej walce Wielkiego Lenina, o utworzeniu rewolucyjnej partii proletariackiej w Rosji, o zwycięstwach osiągniętych przez naród pod kierownictwem partii komunistycznej.

— My, ludzie radzieccy — oświadczają robotnicy leningradzkich zakładów sprzętu dźwigowo-transportowego — H. Rożan — z dumą spogląda-

my na drogę, którą przeszliśmy pod kierownictwem komunistycznej partii. Jarzmo caratu, kapitalistów i obszarników zostało złuszczone, odparto zostały wszystkie ataki wrogów. Tworzącą pracę narodu przeobraziła nasza ojczyzna kraj. W czynach naszych nieśmiertelną pamięć o Wielkim Leninie, serca nasze są pełne bezgranicznej wierności dla partii komunistycznej!

O przygotowaniach do obchodów pięćdziesięciolecia partii donoszą z różnych stron Związku Radzieckiego. Aktywny przebieg mają m. in. pogadanki, odbywające się w związku z tą datą w zakładach przemysłowych Rygi. Staro bezpartyjną robotnicą kombinatu włókienniczego „Bolszewiczka” — Pawłowicz, oświadczyła:

— Sławna droga, przebyła nasza partia komunistyczna — droga walki o szczęście narodu. Ogólnonarodowa miłość do partii znajduje swój wyraz w tym, że naród nasz wita pięćdziesięciolecie partii jako swoje wielkie i radosne święto.

W Moskwie w tych dniach

tysięce osób zwiedzają centralne muzeum im. W. I. Lenina. Zaznając, że to tu z bohaterstwa półwiekowej walki partii komunistycznej o sprawę robotników i chłopów, o zwycięstwo socjalizmu i zbudowanie komunizmu.

W Leningradzie odbywają się masowe wycieczki do pamiątkowych miejsc związanych z życiem i działalnością wielkiego twórcy Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, W. I. Lenina.

Zwiększył się napływ zwiedzających do Ulanowskiej — rodzinnego miasta Lenina. W ciągu ubiegłej niedzieli Domu Muzeum Lenina w Ulanowskiej odwiedziło ponad 2.000 osób. Byli wśród nich robotnicy, kolchoźnicy, żołnierze, studenci, uczniowie z Turkmenii, Kuzbysza, Kazania i innych okolic obwodu ulanowskiego.

W miastach i wsiach, domach kultury, klubach, bibliotekach i świetlicach otwarto wystawy poświęcone półwiekowej historii Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i jej bohaterstwu w walce o wolność i szczęście żyjących narodów.

Jest to wielki dzień nie tylko w życiu naszych braci radzieckich. Wszędzie, gdzie toczy się walka przeciwko krzywdzie ludzkiej, przeciwko tyranii kapitału, przeciwko wojennemu spiskowi imperialistów, padają dziś słowa uznania, wdzięczności, najgłębszego hołdu dla partii, która od 50 lat niesie dumnie sztandar socjalizmu, pokoju i braterstwa ludów.

Wiemy bowiem dobrze: aby salwy „Aurory” mogły wstrząsnąć światem, aby burza Października mogła zmieść z powierzchni ziemi zmurszałą monarchię carów i eksploatacyjną klasę fabrykantów i bankierów — musiała zapłonąć rewolucyjna, genialna myśl Lenina, musiała powstać partia, która by nadzieje i marzenia wyzyskiwanych przyoblekała w kształt rewolucyjnej ideologii, rewolucyjnej strategii, rewolucyjnej organizacji.

Taka partia powstała na II Zjeździe Socjaldemokratycznej Partii Robotniczej Rosji. Partia ta, partia komunistów, stała się wzorem i natchnieniem dla wszystkich bojowników rewolucji na całym globie ziemskim.

Partię tę stworzył, wychował i uzbroił w rewolucyjną ideologię, w rewolucyjne zasady strategii, taktyki i organizacji Włodzimierz Lenin. Partia komunistów zrodziła się w ostrej, nieubłaganej walce z oportunistami i zdradcami sprawy robotniczej.

Oportuniści II Międzynarodówki i ich pobratymcy w Rosji wyrzucili za burtę podstawową ideę marksizmu — ideę dyktatury proletariatu. Historyczna zasługa Lenina polega na tym, że wytyczył on na II Zjeździe nie tylko bezpośrednie zadania walki o zwycięstwo rewolucji burżuazyjno — demokratycznej, lecz ukazał jednocześnie perspektywę jej dalszego rozwoju, jej przetrwania w rewolucji socjalistycznej.

W ten sposób Lenin przywrócił wypaczoną, zniekształconą i fałszowaną przez oportunistów teorię marksistowskiej jej klasową rewolucyjną treść. Lenin wskazywał na Zjeździe, że jedyną drogą wiodącą do zwycięstwa proletariatu w walce o władzę jest jego sojusz z pracującym chłopstwem i włączenie w jeden nurt rewolucyjnej walki wyzwolenczej narodów ujarzmionych przez carat. Program partii uchwalony na II Zjeździe zawiera nie tylko hasło „ziemia dla chłopów”, lecz również hasło samookreślenia narodów. Na tej rewolucyjnej platformie walki o władzę proletariatu leninowskiej wykuł ideę o — polityczną jedność i zwartość partii. Zwycięstwo tej ideologii przywróciło wolność i niepodległość narodowi polskiemu.

50 lat historii KPZR może najdobitniej o tym, że swoją kierowniczą rolę partia może skutecznie spełniać tylko wtedy, gdy wiodą rewolucyjną teorią marksizmu, gdy umie teorie stosować twórczo w codziennej praktycznej działalności. Lenin i jego wierny uczeń i kontynuator Stalin zawsze piętnowali i najostreżniej zwalczyli odwracanych od życia, zaskorupiałych „teoretyków”, którzy uważali teorię marksistowską za zbiór wiecznych, niewzruszonych, obowiązujących we wszystkich epokach historii, dogmatów.

Rozwijając twórczo naukę Marksa i Engelsa, Lenin na II Zjeździe SDPRR położył podwaliny pod ideologiczną jedność partii, zadal drugoczący cios oportunistom, usiłującym narzucić partii strukturę organizacyjną ułatwiającą penetrację chwiejnych, drobniomieszczańskich, wrogich elementów. Decydujące zwycięstwo odniósł leninowski zasady organizacyjne, a przede wszystkim zasada demokratycznego centralizmu jako jedna z podstawowych cech partii nowego typu.

Lenin i jego uczeń i kontynuator Stalin uczyli, że partia tylko wtedy potrafi spełnić rolę partii kierowniczej, jeśli we wszystkich jej ogniskach od najwyższych instancji do podstawowych organizacji przestrzegane będą z całą skrupulatnością zasady demokracji wewnątrzpartijnej, twarde normy życia partyjnego.

Kamieniem węgielnym prawidłowej organizacji życia partyjnego jest kolegiatność i w podejmowaniu decyzji. Tylko przy zachowaniu kolegiatności kierownictwa można się utrzymać nieprzemysłanych, nienustronnych, a więc niesusznych decyzji. Wszelkie naruszenie zasady kolegiatności, wszelkie przejawy kultu jednostki prowadzi nieuchronnie do pomniejszenia roli i znaczenia partii, do obniżenia inicjatywy i aktywności politycznej jej członków oraz mas bezpartyjnych.

Pełna chwala historia KPZR uczy nas, że podstawowym warunkiem ugruntowania siły i autorytetu partii jest stałe umacnianie i pogłębianie więzi z masami, przywiązanie się do mas. Połoga partii stworzonej przez Lenina polega właśnie na tym, że jest ona krwią i krwią ludu pracującego, że niewzruszona była jej więź z ludem zarówno w okresie ciężkich, pełnych wyrzeczeń i ofiar, walk, w momentach przejściowych porażek, jak i w chwilach historycznych zwycięstw.

Dziś KPZR pod kierownictwem swego Komitetu Centralnego zwycięsko realizuje historyczne uchwaly XIX Zjazdu, prowadzi naród radziecki po jasnej drodze budowy komunizmu. Sterując niezawodną ręką państwem radzieckim, KPZR stoi na straży pokojowej pracy narodu radzieckiego, na straży pokoju świata, ZSRR broni twarde i nieugięte tezy o możliwości długotrwałego przetrwania i pokojowej rywalizacji dwóch systemów gospodarczo — społecznych. ZSRR głosi nieustraszenie, że nie ma takiej nieregulowanej sprawy, której nie można by rozstrzygnąć w drodze rokowań. Triumfem tej konsekwentnej, pokojowej polityki partii, rządu i narodu radzieckiego jest zakończenie działań wojennych i podpisanie rozejmu w Korei.

Szczególnie dużą zawdzięcza Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego polski ruch robotniczy, naród polski. W toku wspólnych bojów przeciwko caratowi, w ogniu trzech rewolucji krzepło i umacniało się oparte na jednolici rewolucyjnych celów bojowe współdziałanie rewolucjonistów Polski i Rosji.

KPZR okazywała nieustanną ideologiczną i polityczną pomoc SDKPiL i KPP w przetrzymywaniu błędów w zagadnieniu sojuszu robotniczo — chłopskiego oraz w kwestii narodowej. Dzięki tej braterskiej pomocy SDKPiL, pokonując swe wahania, weszła w skład SDPRR i o boku partii bolszewickiej brała czynny udział we wszystkich bojowych wystąpieniach proletariatu rosyjskiego, będąc najbliższą bolszewikom partią rewolucyjną całego imperium carów. Dzięki tej pomocy KPP przekształcała się w partię typu leninowskiego. U sławnej partii komunistów Związku Radzieckiego PPR uczyła się, jak należy walczyć z wszelkimi przejawami oportunistów, kapitulancją czy nacjonalizmem w szeregach partii, jak należy łączyć walkę o wyzwolenie społeczne z walką o wyzwolenie narodowe, Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego naród polski zawdzięcza swe wyzwolenie spod przemozy hitlerowskiego okupanta i rodzinnych wyzyskiwaczy. KPZR jest wzorem dla naszej partii, dla Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w jej trosce o człowieka pracy, o jego dobrobyt, o rozwój kultury, nauki i sztuki.

Wszystkie sukcesy bohaterstwa klasy robotniczej ZSRR i międzynarodowego ruchu robotniczego — historyczne zwycięstwo Października, zbudowanie pierwszego w świecie państwa socjalistycznego, uchronienie ludzkości przed zagładą, jaką niósł hitlerizm, przewodzenie narodom świata w walce o pokój i wskazywanie narodom drogi do komunizmu — mają swe źródła w niezwykłej nauce Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina.

Wielka partia światowa przez Lenina przed 50 laty jest nadzieją wszystkich ludzi pracy, jest sumieniem i honorem całej walczącej o pokój i postęp ludzkości.

W dniu dzisiejszym na całym świecie, we wszystkich jego zakątkach rozbrzmiewa potężny okrzyk ku chwale wielkiej partii, ku chwale jej chlubnego pięćdziesięciolecia.

30. VII. 1903

Historia wielkiej KPZR

50

Partia i Lenin —
bliźnięta-bracia —
kogo bardziej —
matka-historia cen?
Mówimy — Lenin,
a w domyśle —
partia,
mówimy partia,
a w domyśle — Lenin.
(Z poematu Majakowskiego „W. I. Lenin”)

30 LIPCA 1903 na II Zjeździe Socjal-demokratycznej Partii Robotniczej Rosji założono fundamenty pierwszej w dziejach międzynarodowego ruchu robotniczego — rewolucyjnej partii nowego typu, bojowej awangardy proletariatu. Data ta rozpoczyna pełną historię KPZR. Długoletnia ogromna praca Lenina, jego nieugięta walka o ideologiczne i organizacyjne podstawy partii przygotowują II Zjazd. Na łamach „Iskry” i w dziełach „Co robić” i „Co to są przyjaciele ludu”, Lenin rozgryma „narodników”, „ekonomistów”, wrogów ludu wszelkiej maści. II Zjazd uchwala program i statut rewolucyjnej partii klasy robotniczej. Program nakreśla najbliższe zadania, proletariatu i cel główny — zwycięstwo rewolucji socjalistycznej. Statut określa strukturę partii: ma ona stanowić zorganizowany, scentralizowany oddział, oparty na żelaznej dyscyplinie, świadomości i aktywności członków.

Zadanie partii — wskazywał Lenin — polega na tym, aby „strzec nieugiętych, hartu, czystości naszej partii. Powinniśmy starać się podnosić miano i znaczenie członka partii coraz do wyższej i wyższej...”

Tak uzbrojona partia staje na czele proletariatu Rosji, wiedząc go do walki i zwycięstwa w wielkiej sprawie mas pracujących. 1905—1907. Partia prowadzi klasę robotniczą do pierwszej w Rosji rewolucji burżuazjno-demokratycznej. Poprzedza ją fala strajków i demonstracji. Występując zbrojnie przeciw uciśkowi caratu partia kieruje się zasadami leninowskiej taktyki opracowanymi w jego słynnym dziele „Dwie taktyki socjaldemokracji”.

Rewolucja 1905 roku potwierdza w pełni słuszność teorii Lenina. 1908—1912. Partia cementuje i hartuje swe szeregi. W Rosji szaleje reakcja autokratyczna. Carat przesładuje, więzi i na

ków-likwidatorów. Powstaje partia jednolita, silna, przestrzegająca żelaznej dyscypliny. Oczyszczając się od oportunistów partia umacnia się — wolna od wewnętrznych tarć i waśni może lepiej kierować rewolucyjną walką mas. Teraz jest w stanie wziąć na siebie pełną odpowiedzialność za losy tej walki.

A właśnie zbiera w Rosji nowa, potężna fala rewolucji. 1912—1914. Rozpoczęli robotnicy kopalni złota nad Leną. „Salwy nad Leną” przełamały lody milczenia i ruszyły rzekę ruchu ludowego (Stalin). Strajkujący dziesiątki tysięcy robotników, występując przeciwko obłudnym i coraz większe reszce uciśkanej chłopskiej.

Wiosną 1912 roku powstaje legalna gazeta

Kwiecień 1917 rok. Lenin usypia masę do rewolucji.

partii „Prawda”. Staje się ona potężną bronią partii w dziele umocnienia szeregów partyjnych i zacieśnienia więzi z masami. „Prawda” wychowuje całe pokolenie rewolucyjnych działaczy. Wyjaśnia masom linię partii. Mobilizuje do walki.

1914 — 1917. Wojna imperialistyczna. Partie II Międzynarodówki otwierają drzwi sprawie socjalizmu, popierają niesprawiedliwą wojnę. Tylko bolszewicy występują przeciwko niej, obnażają istotę wojny imperialistycznej. Partia rzuca hasło przekształcenia wojny imperialistycznej w wojnę domową. Nie w pierś braci robotników, lecz w car i rodnym ciemnościom należy skierować bagnety.

Lenin w pracy „Imperializm jako najwyższe stadium kapitalizmu” obnażył całą zgniliznę ustroju kapitalistycznego. Naukowo udowodnił, że można rozzerwać łańcuch imperialistyczny w najslabszym jego ogniwie. Tym ogniwem była Rosja.

ROK 1917. Rewolucja lutowa obala carat. Powstają Rady Delegatów Robotniczych i Żołnierskich, lecz władzę przechwytyje burżuazja. Trzeba ją zdemaskować, obalić Rząd Tymczasowy i pchnąć rewolucję naprzód.

W słynnych tezach kwietniowych Lenin wskazuje: najlepsza forma władzy proletariatu, to Republika Rad. A więc — „cała władza w ręce rad”. Partia kroczy do rewolucji socjalistycznej, zwalczając oportunistyczne teorie zamaskowanych wrogów: Kameniewa, Zinowiewa, Bucharina i innych. Wbrew nim wysuwa hasło „konfiskaty” ziemi obywatelskiej i „prawo narodów do samookreślenia”.

Nadchodzi październik — zwycięża Wielka Socjalistyczna Rewolucja.

II Ogólnorosyjski Zjazd Rad ogłasza słynne dekrety o ziemi i o pokoju, głosi wolność wszystkim narodom, w tym i narodowi polskiego. Cała władza przechodzi w ręce rad. Rozpoczyna się nowy etap w dziełach partii, etap walki o utrzymanie i umocnienie zdobytej władzy, o obronę młodego państwa radzieckiego. Bo już chwile łapy imperialistów chcą wydrzeć ludowi zdobytą przez niego wolność.

1918—1920 Ze wszystkich stron rzucają się na młodą Republikę Rad zbrojne hordy o swe panowanie imperialistyczne. Myślą, że obalą ją, zginią, lecz zapomnieli o tym, że niespożyte są siły ludu broniącego własnej, słusznej sprawy. Cierpiąc głód i chłód naród walczy z bezprzykładnym bohaterstwem, odrzucając przez interwencję, miazdząc rodziną kontrrewolucję.

Międzynarodowy proletariatu całym ser-

cem jest z Republiką Rad. Pod hasłem „repe precz od Rosji” paraliżuje poczynania własnej burżuazji. Całkowitą klęskę kończy się najazd międzynarodowego kapitału na Kraj Socjalizmu.

1920—1925. Okres odbudowy gospodarki narodowej. W najcięższych warunkach, gdy wyczerpany długą walką naród borykał się z trudnościami, bolszewicy wyznaczają drogę marszu do socjalizmu. IX Zjazd (marzec 1920 r.) uchwala słynny leninowski plan elektryfikacji GOELRO. Od tej pory po nowych, planowych torach toczy się rozwój gospodarki narodowej.

Nowa polityka ekonomiczna (NEP) pozwala partii zbudować podstawy pod uprzemysłowienie kraju.

Sromotna klęska ponoszą trockiści występujący przeciwko leninowskiej polityce partii. XIV Zjazd wytycza zadania przekształcenia zaoferanej Rosji w kraj przodującego przemysłu i techniki, niezależny pod względem ekonomicznym.

Rozgorzała zacięta walka na froncie budownictwa.

1926—1929. Ciężka i trudna jest walka o socjalistyczne uprzemysłowienie kraju. Stare fabryki, zaoferana technika, prymitywne rolnictwo. Trzeba odbudować stare i budować nowe gałęzie przemysłu, konstruować nowe maszyny, zwiększać wydobycie węgla i rud metali. Trzeba rozwijać rolnictwo, żeby nadać za potrzebami przemysłu. Młoda Republika Radziecka nie ma znikąd pomocy. Partia jednak pokonuje wszystkie trudności. Z roku na rok wzrasta socjalistyczny przemysł. Rodzi się ruch współzawodnictwa — wyraz nowego stosunku mas do pracy.

W ostrej walce z kulakami wieś wkracza na tory gospodarki zespolowej.

1929—1934. XVI Konferencja Partyjna uchwala pierwszą pięciolatkę. Tow. Stalin mówi wówczas: „Stajemy się krajem metalu, krajem automobilizacji, krajem traktorizacji”.

Partia rozbiła grupę Bucharina-Rykowa, obrońców kulaków. Uświadamiani i przekonywani przez partię chłopcy obserwując osiągnięcia istniejących już kolchozów masowo przechodzą na tory nowej gospodarki. XVI Zjazd Partii (czerwiec 1930 rok) rozpoczyna ofensywę socjalizmu na całym froncie. Następuje rok wielkiego przełomu. Kulactwo jako klasa zostaje zlikwidowane. Rosną socchozy i kolchozy. Na rok przed terminem zostaje wykonana pierwsza pięciolatkę. Wzrasta dobrobyt materialny mas, podnosi się kultura narodu.

1935—1939. Naród radziecki przed terminem wykonuje drugą pięciolatkę i rozpoczyna trzecią. Cały kraj pokrywa nowa huta, fabryki, kopalnie. Na polach pracują maszyny rolnicze. Zakończona już została kolektywizacja. VIII Zjazd Rad uchwala nową konstytucję ZSRR. Jest to pierwsza w świecie socjalistyczna konstytucja.

ZSRR staje się potężną siłą na arenie międzynarodowej. XVIII Zjazd Partii stwierdza: „Kraj Rad przeszedł kraje kapitalistyczne pod względem techniki produkcji i tempa rozwoju przemysłu. Lecz zdradziecka napaść hitlerowskich Niemiec przerywa pokojowe budownictwo ZSRR.”

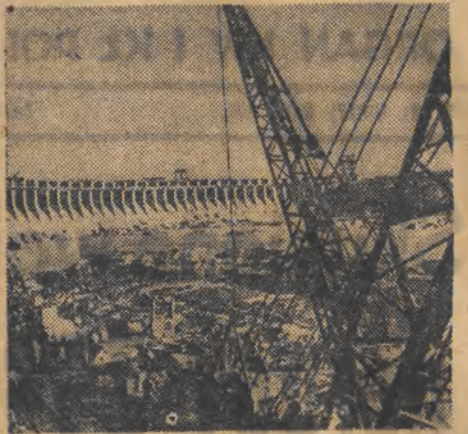
1940—1945. Lata Wielkiej Wojny Narodowej. Partia jest promotorem i organizatorem ogólnonarodowej walki przeciwko najezdom faszyzmu. Kieruje ku wspólnemu celowi wszystkie wysiłki ludu radzieckiego, rozleca płomienny patriotyzm, przekształca cały kraj w jeden zwarty obóz bojowy. W tych ciężkich dniach widać, jak cały naród radziecki jest mocno zespolony wokół swej przewodniczki — partii bolszewickiej.

Pod wodzą partii naród radziecki rozbił faszyzmską potęgę. Radziecki żołnierz zajął sztabler zwycięstwa na gruzach Berlina, wyzwalał nie tylko własny, ale i inne narody — w tym również naród niemiecki

spod faszyzmskiego jarzma.

Rosną i krzepną siły demokracji i socjalizmu na całym świecie. W łańcuchu państw imperialistycznych pękają nowe ognia.

LATA OD 1945. Idee leninowskie odnawia coraz większy triumf. Powstają państwa demokracji ludowej, zwycięża rewolucja w Chinach, powstaje Niemiecka Republika Demokratyczna. Związek Radziecki prowadzi światowemu obozowi pokoju i postępu. Bohaterska Partia Komunistyczna mobilizuje naród do odbudowy kraju ze zniszczeń wojennych, do dalszego zwycięskiego

W pierwszych latach władzy radzieckiej budowana została na Dnieprze wielka elektrownia — Dniepróes.

marszu naprzód. Coraz wspanialej rozwija się budownictwo.

Historyczny XIX Zjazd podsumowuje osiągnięcia Kraju Rad i wytycza dalszą drogę rozwoju ku komunizmowi.

Partia prowadzi. Mówią o tym też Wydziały Propagandy i Agitacji KC KPZR na 50-lecie partii:

„Zachartowana w bojach pod przewodnictwem genialnego Lenina, pod przewodnictwem ucnia i kontynuatora dzieła Lenina — wielkiego Stalina, oraz ich współbojowników, nasza partia komunistyczna jest dzisiaj czołową, kierowniczą i przewodnią siłą budującego komunizm społeczeństwa radzieckiego”.

Pod jej przewodnictwem naród radziecki pewnie i śmiało kroczy do komunizmu.

Wspaniałe i chlubne są dzieła Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. W ogniu 50-letniej walki z wrogiem wewnętrznym i zewnętrznym, w nierozwartej więzi z masami — stała się ona niepokonana, nie zmierzona, nie zmierzona siła.

Wielka Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego jest ostoją i drogą, wskazem mas pracujących całego świata.

70-ty jubileusz obchodzi dzisiaj Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego. 50 lat niezmierzonych walk i zwycięstw, 50 lat w służbie najpiękniejszej sprawie wyzwolenia człowieka od krzywdy, ucisku i przemocy. 50 lat twardej pracy nad zbudowaniem ustroju, który kiedyś w marzeniach tylko widzieli ci, co z bólem patrzyli na cierpienia ludu pracującego.

Świat drogi przebyła przez te 50 lat Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego. I dzieje żadnej partii w świecie nie znaczą go sobie tak trwałych, spłódnionych pomników — jak historia KPZR. Tkwią tu dzieje w pamięci i sercach nie tylko narodów Związku Radzieckiego, lecz wszystkich co cierpią i walczą, opiewają jej poeci w różnych zakątkach kuli ziemskiej, utrwalają na płótnie malarze, śpiewa o nich usłyszany się pod jarzmem Murzyn, strajkujący doker z Marsylii i bezrobotny „wojny” obywatel USA. Bo siła i moc, która pędziła do zwycięstwa tej partii. Bo uczą one zwycięstwa, gromią ciemność i tak jak w Kraju Rad — władzę ujęć w ręce robotnikom i chłopom.

Spójrzmy na szlak, który w ciągu 50 lat przebyła KPZR. Pomyślmy — co dała masom, tobie i każdemu człowiekowi, który żyje z trudną ręką, czego nauczyła pokolenia, ludzkość, ta partia, która tak mocno kochała sprawiedliwość i tak mocno nienawidziła ci, co z krzywdy żyją i potu innych.

Pierwsza to partia, która tak wysoko wyniosła człowieka od mrota i plaga. Otrząsnęła go z poniżenia, w jakim

Śmiało i wnie patrzą ludzie radzieccy w przyszłość. Przewodzą ich niezwykła KPZR.

Tak uczy

stały teraz trudne czasy towarzysze, dla naszego kraju, dla narodu i dla partii. Casy te określają ściśle jak kwas, co jest szlachetnym metalem, a co nikczemną rdzą, która do niego przyswaja. Najlepsi nasi ludzie wiedzą, że losu ich nie da się oddzielić od partii i stają z wiarą pod jej sztandarami. Pragną dzielić z partią wszystkie ciężkie doświadczania walki. I na towarzysza Berdżego patrzą jak na żołnierza naszej armii, mającego wypełnić trudne zadanie

Nagłunow z komсомоłem, brat Agitacji Waniuszka Najdzenow przyszedł do kurenia, działa Akima Beschlebnowa, akurat gdy cała rodzina siedziała przy śniadaniu.

Witajcie, gospodarze — Najdzenow zdjął swą zatuszowaną czapkę.

Witajcie, jeśli to nie żarty — odpowiedział z ledwie widocznym uśmiechem Akim młodszy.

Nagłunow w odpowiedzi na żartobliwe powitanie śmiało krzaczając brwi i — pełen nadmiernej surowości rzekł: „Nie pora na żarty. Dłaczego dotąd zboża nie przywieźli?”

„A Waniuszka, jakby nie zauważył ozięblej powściągliwości w twarzach gospodarzy, rzekł z uśmiechem: — Smaczne!”

Akim jeszcze nie zdążył odpowiedzieć a Waniuszka już odciągnął pospiesznie: — Nie róbcie sobie kłopotu. Zresztą, można by podjechać.

„Z tymi słowami Najdzenow ku zdumieniu Nagłunowa, w jednej chwili zrzucił z ramion „turtkę” usiadł przy stole.

„Nagłunow okazał wyjątkowo niezadowolony, myślał: „Kiedy on zacznie o zbożu? Obu Akimów nie łatwo przekabacić, są najbardziej uparci z całego chłostu”.

„Waniuszka tymczasem opowiadał wśród śmiechu gospodarzy: — Bł! u nas we wsł

w imię zwycięstwa. Do zadania tego chce przystąpić jako komunistą. Z całego serca gratuluje ci, towarzyszu Berdżel!

(W. AZAJEW „Dziś i jutro”)

zabili na śmierć, a drugiego zaczęli badać i też zamęczili. — Tak umarł bohater klasy robotniczej — komсомолец rumuński. Nasza sprawa — pomyślał — nie jest ostateczna. Władzę przejmą robotnicy. Ale do tego trzeba budować kolchozy. Jednak są u nas jeszcze tacy rolnicy, którzy przez nieświadomość pomagają podobnym żandarmom i przeszkadzają w budowaniu kolchozów — nie zdają zbroja słownego. Dziękuję, gospodarze za śniadanie — do rzucił nagle Waniuszka. — Teraz do interesu, w sprawie którego przyszliśmy: musimy natychmiast odwieźć zboże słowne. Z waszej zgody wyjadą zyspać 70 pudów. Dalej, gospodarzu, wiec.

— Tego zboża prawie że nie ma — zaczął niedziedzycznie Akim młodszy, ale żona rzuciła w jego stronę łez spojrzanie i przerwała ostro:

— Nie ma co. Idź, nasyj wórki i wiec.

— Wiec, Akimuszka. Trza

zdać — działo Akim poparł synowa.

„Beschlebnow odwrócił swoje

77 pudów do ogólnego spłucza, a Waniuszka i Nagłunow

pożegnali się z gospodarzami i poszli do następnej zagrody.

(M. SZOŁCHOV —

„Zorany ugor”)

7) (ręczę działa się w roku 1930).

Na polach radzieckich pracują nowoczesne maszyny rolnicze.

zdać — działo Akim poparł synowa.

„Beschlebnow odwrócił swoje

77 pudów do ogólnego spłucza, a Waniuszka i Nagłunow

pożegnali się z gospodarzami i poszli do następnej zagrody.

(M. SZOŁCHOV —

„Zorany ugor”)

7) (ręczę działa się w roku 1930).

Na polach radzieckich pracują nowoczesne maszyny rolnicze.

zdać — działo Akim poparł synowa.

„Beschlebnow odwrócił swoje

77 pudów do ogólnego spłucza, a Waniuszka i Nagłunow

pożegnali się z gospodarzami i poszli do następnej zagrody.

(M. SZOŁCHOV —

„Zorany ugor”)

7) (ręczę działa się w roku 1930).

Na polach radzieckich pracują nowoczesne maszyny rolnicze.

zdać — działo Akim poparł synowa.

„Beschlebnow odwrócił swoje

77 pudów do ogólnego spłucza, a Waniuszka i Nagłunow

pożegnali się z gospodarzami i poszli do następnej zagrody.

(M. SZOŁCHOV —

„Zorany ugor”)

7) (ręczę działa się w roku 1930).

Na polach radzieckich pracują nowoczesne maszyny rolnicze.

zdać — działo Akim poparł synowa.

„Beschlebnow odwrócił swoje

77 pudów do ogólnego spłucza, a Waniuszka i Nagłunow

pożegnali się z gospodarzami i poszli do następnej zagrody.

(M. SZOŁCHOV —

„Zorany ugor”)

7) (ręczę działa się w roku 1930).

Na polach radzieckich pracują nowoczesne maszyny rolnicze.

zdać — działo Akim poparł synowa.

„Beschlebnow odwrócił swoje

77 pudów do ogólnego spłucza, a Waniuszka i Nagłunow

pożegnali się z gospodarzami i poszli do następnej zagrody.

(M. SZOŁCHOV —

„Zorany ugor”)

7) (ręczę działa się w roku 1930).

Na polach radzieckich pracują nowoczesne maszyny rolnicze.

zdać — działo Akim poparł synowa.

„Beschlebnow odwrócił swoje

77 pudów do ogólnego spłucza, a Waniuszka i Nagłunow

pożegnali się z gospodarzami i poszli do następnej zagrody.

(M. SZOŁCHOV —

„Zorany ugor”)

7) (ręczę działa się w roku 1930).

Na polach radzieckich pracują nowoczesne maszyny rolnicze.

zdać — działo Akim poparł synowa.

„Beschlebnow odwrócił swoje

77 pudów do ogólnego spłucza, a Waniuszka i Nagłunow

pożegnali się z gospodarzami i poszli do następnej zagrody.

(M. SZOŁCHOV —

„Zorany ugor”)

7) (ręczę działa się w roku 1930).

Na polach radzieckich pracują nowoczesne maszyny rolnicze.

naszym drogowskazem

30. VII. 1953

lat

przykładów miłośników ojczyzny jak w historii KPZR. Swojej drogą, okupionej krwią, ojczyznę bronił radziecki robotnik i chłop, jak matka broni swego, jednego wypłatanego dziecka. Męstwo ludzi radzieckich, bohaterstwo członków KPZR przeszło do legendy, opowieści o nich krąży dziś z ust do ust w duchu patriotyzmu, a zarazem i głębokiego międzynarodowego wychowuje KPZR naród radziecki — tych pięknych cech uczy się od KPZR bratnie partie komunistyczne. Nie ma różnicy, nie ma żadnych przegród między ludźmi pracy na całym świecie. W tym tkwi nasza moc i siła, że pod przewodnictwem KPZR kroczymy wszyscy razem, podajemy sobie ręce poprzez granice, na których kapitaliści chcą rozpaść pożogę wojenną. Łączy nas wspólna sprawa, wspólny cel. Proletariat międzynarodowy, którego wzory daje nam 50-letnia historia KPZR — cementuje siły międzynarodowego ruchu robotniczego.

KPZR uczy, że nie może być wolny naród, który uciska inne narody — i cała historia komunistycznej partii ZSRR jest tego najbardziej wymownym dowodem. KPZR zbudowała pierwsze w świecie państwo — braterską spójnię wolnych narodów.

Z kart historii dzieł KPZR płyną głęboko humanistyczne wzruszające przykłady troski o człowieka, o jego byt materialny, jego dom, rozrywkę kulturalną, warunki pracy, o to, żeby jego życie uczynić jak najlepszym. Konstytucja Radziecka — to dokument takiej właśnie serdecznej troski o człowieka. Masę pracującą całego świata widzą w KPZR najlepszą opiekuna i nauczyciela, obrońcę dzieł, bojownika o przekształcenie przyrody, ażeby ludzimi siłami, żeby więcej rodziła gleba, żeby morze spłynęło — tam, gdzie step i pustynia, żeby wicherzy-suchowiele przestały niszczyć urodzaje. Jakże nie kochać takiej partii! Jakże nie kroczyć drogami, które ona wskazuje!

Patrz na Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego! członkowie partii komunistycznych i robotniczych ze wszystkich krajów studiują jej 50-letnią historię i uczą się. Uczą się być godnymi członkami partii nowego typu, partii, która wzorując się na KPZR dźwiga im w uszach słowa Stalina: „My, komuniści, jesteśmy ludźmi szczególnego pokroju. Skrojeni jesteśmy ze szczególnego materiału. Jesteśmy tymi, którzy stanowią armię wielkiego stratega proletariackiego, armię towarzysza

Lenina. Nie ma nic chlubniejszego ponad zaszczyt należenia do tej armii! Uczą się wysoko cenić miano członka partii. Uczą się od KPZR żelaznej dyscypliny, oddania sprawie, ofiarnej pracy dla partii, uczą się posługiwać orężem krytyki i samokrytyki, która jest motorem rozwoju partii.

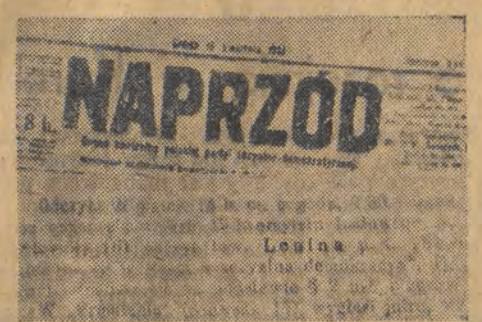
Czyż trzeba mówić, jakim niewyczerpanym źródłem doświadczeń, jakim nieocenionym przewodnikiem jest KPZR dla naszej partii — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej? Niezrównanie z nią zrosły się dzieje naszego ruchu robotniczego, niezrównanie z nią kroczymy kładąc fundament pod socjalizm, rozbudowując przemysł, przekształcając wieś. W krótkich słowach nie wypowiesz, co nas łączy, nasza wolna ojczyzna, nasze osiągnięcia w budownictwie, każdy dzień, w którym tworzymy coś nowego, dążąc do socjalizmu. Jasno przez KPZR oświetlona droga. Mówi o tym każdy nasz sukces i każde zwycięstwo we wszystkich dziedzinach życia. Mówi o tym nasze rodzinne miasto — Łódź, gdzie robotnicy — gospodarze, posługując się metodami radzieckimi, walczą o plan, mówią o tym i w naszym województwie, która co raz śmielej przechodzi na tor nowej gospodarki.

Droga to i bliska partii sercu polskiego robotnika, chłopu pracującego i inteligenta pracującego. Dlatego studiujemy jej dzieje, uczymy się jej doświadczeń.

Ucząc się na doświadczeniach KPZR, budujemy Polskę żelazną, betonową i stalową.

Rewolucyjny ruch robotniczy w Polsce od zarania swych dziejów, od SDKPiL, poprzez KPP, PPR do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej czerpie wzory i korzysta z niewyczerpanego źródła doświadczeń wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

SDKPiL choć nie uchroniła się od błędów, nieugięcie stała na gruncie rewolu-

W czasie swego pobytu w Krakowie i Poroninie Lenin poświęcał wiele uwagi sprawie polskiej: brał udział w pierwszomajowym zebraniu robotniczym, pisał artykuły do prasy SDKPiL, wystąpił dwukrotnie w Krakowie z odczytami. Na zjeździe zawiadowczym odczytał Lenin, zamieszczone w krasice „Naprzód”.

cyjnego marksizmu. Jest wodzem politycznym rewolucji 1905 roku. Trafnie łączy drogę wyzwolenia narodu polskiego ze zwycięstwem rewolucji i ścisłym sojuszem z rosyjskim ruchem rewolucyjnym.

Lenin zwalczając błędy SDKPiL-owców wskazuje jednocześnie, że „stworzyć po raz pierwszy czysto proletariacką partię w Polsce i proklamować olbrzymiej wielkości zasadę najsłabszej łączności robotnika polskiego i rosyjskiego w ich walce klasowej”.

Wystąpienia rewolucyjnego polskiego mas pracujących kierowanych przez SDKPiL Lenin uważa za pierwszą robotników Rosji. SDKPiL

zrozumienie i zastosowanie nauk Lenina prowadzi do zwycięstwa — mówił Dzierżyński.

Witając VI Zjazd partii bolszewickiej SDKPiL stwierdza: „Długoletnia walka z caratem łączyła nas z wami wozami krucich. Ofiary nam drogie, wyrwane z naszych i waszych szeregów, jak przeznaczenie powiązały nas nierozdzielnie”.

Wielka Rewolucja Październikowa głęboko porusza masę pracującą w Polsce. Dzieki niej naród nasz w 1918 r. uzyskuje niepodległość, chociaż władza pozostaje w rękach burżuazji.

Z połączenia SDKPiL i PPS-Lewicy powstaje Komunistyczna Partia Robotnicza Polski. KPRP walczy o rewolucyjną świadomość mas — w toku tej walki sama przyswaja sobie teorię marksizmu-leninizmu. Począwszy od II Zjazdu w r. 1923 KPP staje się partią typu leninowskiego.

W okresie międzywojennym komuniści polscy, uczniowie nieśmiertelnych idei Lenina, bronią interesów klasy robotniczej. KPP zwalczała jad nacjonalizmu, szacowny

Manifestacje przeciw reakcyjnemu rządowi i wojnie antyradzieckiej. Rok 1920.

w masę przez oportunistyczną PPS — filar istniejącego ustroju burżuazyjnego. Jednocześnie KPP uwalniała się od własnych starych błędów luksemburgizmu. Poprzez Młodzieńską Komunistyczną Partię bolszewicka okazywała wówczas ogromną pomoc KPP w przezwyciężaniu błędów.

Wskazania partii bolszewickiej aktyw KPP przyjmował jako bezcenną busolę, która coraz bardziej kierowała partię na właściwą drogę, zbliżała ją do partii nowego typu — partii leninowskiej. Toteż mimo wyjątkowo ciężkich warunków nielegalności i faszystowskiego terrorku w Polsce KPP rosła, wzmacniała swój hart bojowy, coraz lepiej przyswajając sobie teorię i praktykę rewolucyjnego marksizmu-leninizmu, zdobywała coraz szerszy posłuch i sympatię w klasie robotniczej i szerokich masach chłopskich. W miarę przyswajania sobie nauk Lenina i Stalina KPP dojrzewała do roli hegemonu narodu, prowadząc wielkie bitwy klasowe, organizując strajki i masowe wystąpienia proletariatu miast i wsi.

W okresie okupacji hitlerowskiej członkowie byłej KPP pierwsi stali do walki o wolność ojczyzny. Już w początkach hitlerowskiego terrorku aktyw KPP skupia wokół siebie antyfaszystowskie i demokratyczne elementy i mobilizuje je do walki ze znieprawdowanym najeźdźcą. Luźne grupy organizacyjne łączą się i w 1942 r. powstaje PPR, która staje na czele narodu, walczącego o swe wyzwolenie. W pierwszej swej odezwie PPR wyzwa: „Twórcze oddziały partyzanckie... Niech drugi front powstanie na tyłach armii hitlerowskiej”.

W tym czasie gdy prawicowa PPS orientowała się na Londyn, podtrzymując reak-

Wiele, niezmienne wiele mają do zawdzięczenia WKP(b), jej polityce, jej walce, jej zwycięstwom i osiągnięciom polskie masy pracujące. Mają jej do zawdzięczenia wszystko, co było i jest dla nich najdroższe: wyzwolenie z niewoli faszystowskiej, utrwalenie niepodległości narodowej, szybki rozkwit gospodarki, kultury i siły wewnętrznej swego państwa ludowego.

Dzięki zwycięstwom i osiągnięciom Armii Radzieckiej powrócił do Polski jej przastare, czyste, czyste nad Nysą, Odrą i Bałtykiem.

„Władza ludowa zniszcza własność obywatelską i kapitalistyczną, przeprowadza reformy i unarodowienie przemysłu.

W ciągu 8 lat Polska przekształciła się z kraju słabego gospodarczo i bezsilnego

wyżyskowanego przez obcych kapitalistów — w kraj szybko uprzemysłowujący się i rosnący ekonomicznie. Unarodowiony przemysł polski produkuje już obecnie trzykrotnie więcej niż przed wojną.

W kraju dokonuje się wielki proces rewolucji kulturalnej w oparciu o przeobrażenia gospodarcze i techniczne. Decydującą rolę w tych przemianach historycznych, wyzwalających dźwice potęgę siły i talenty twórcze polskich mas ludowych, odgrywa braterska pomoc radziecka, przyjaźń i przykład narodów radzieckich, którymi kieruje i które prowadzi zwycięską wciąż naprzód do komunizmu — WKP(b).

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza czerpie swą siłę ideową z wielkiej skarbnicy doświadczeń WKP(b), uczy się jej hartu i jej niezrównanej strategii i taktyki w walkach

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

Maniastwo i polityka w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

„W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wielających w życie stałowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potęgnieje światowy ruch zwolenników pokój, kurczy się baza społeczeństwa imperialistycznego, wzrasta oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodniczym prowokacjom i zakusom agresji imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podległości wojennych obróciły się wniwecz — oto bojowe zadanie awangardy proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań

klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wyrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

dziesiętnych nowo-epoki partii robotniczej i komunistycznej muszą wychowywać kadry swych bojowników według tej miary kształtowania nieustannie świadomości i aktywności milionów ludzi pracy. W tym kierunku zmierzają wybitni działacze partii — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Zbudowali państwo ludowe — demokratyczne — Polska Rzeczpospolita Ludowa, umacniając jej tryb oparte na niezłomnym sojuszu robotniczo-chłopskim, oparte na głębokim patriotyzmie i międzynarodowym

Karujemy grubą warstwę przestępców i ułupaczy, które były hodowane i podsy-

cane przez wieki, a zostały podcięte dzięki Wielkiej Rewolucji Październikowej, dzięki historycznemu zwrotowi w stosunkach między naszymi narodami.

Budujemy kolosy gospodarcze, jak Nowa Huta, oparte na radzieckim sprzecie, na przodującej radzieckiej technice, na wielkich osiągnięciach radzieckiej nauki. Wspaniałomyślna i braterska radziecka pomoc, radzieckie doświadczenia są potężnym bodźcem rozwoju naszej rodzimj myśli technicznej i naszych wysiłków w dziedzinie budownictwa socjalistycznego.

Mamy poważne osiągnięcia społeczne i kulturalne. Nie będziemy szczędzić sił, aby nasz wkład odpowiadał najlepszym tradycjom i dążeniom naszego narodu w walce o postęp, aby odpowiadał zadaniom naszych wielkich czasów, zadaniom zwycięskiej epoki Lenina — Stalina.

B. Bierut

(Z przemówienia na XIX Zjeździe KPZR)

cyjne hasła „stania z bronią u nogi”, nieustraszeni PPR-owcy biorąc przykład z niezwykłego męstwa i ofiarności bolszewików szli do oddziałów partyzanckich w nierówny bój z okupantem. PPR-owcy wiedzieli, że członkowie partii bolszewickiej pierwsi dają wzór i przykład hartu i nieustraszonosci wobec wroga, że zawsze idą pierwsi w bój, porwijając za sobą innych.

A gdy nadzidi kres ciemnej nocy okupacji, gdy Armia Radziecka w swym zwycięskim marszu na Zachód wyzwoliła naszą ziemię polską, gdy trzeba było przystąpić do zalecenia ran i zniszczeń wojennych, budować nową państwowość, zjednoczyć polską klasę robotniczą i cały naród do tego wielkiego wysiłku — wówczas partia nasza znów czerpała i czerpie stale z prze-

biebieżnicze antypartyjne odchylenie prawicowo-nacjonalistyczne. KPZR uczyła nas i stale uczy rewolucyjnej czujności wobec kłódki, dywersyjnej, nie przebiegającej w środkach roboty naszych wrogów.

Polska Partia Robotnicza

Jeden z plakatów Polskiej Partii Robotniczej wydany w okresie okupacji.

Historia KPZR, bezcenne wskazania i nauki zawarte w dziełach Lenina i Stalina mocno wchodzi w życie — „w krew” członków partii. Na przykładzie KPZR uczymy się skromności, posługiwania się orężem krytyki i samokrytyki, uczymy się kochać naszą partię i wiązać z nią swe życie. Partia nasza uczy się u KPZR łączyć nierozdzielnie, trwałą więź z masami i porwać je do wielkich celów budownictwa podstaw socjalizmu w kraju. Czyż nie tego dowodzą wszystkie nasze zwycięstwa na froncie gospodarczym i politycznym? U KPZR uczymy się kroczyć po trudnych drogach okresu przejściowego od kapitalizmu do socjalizmu. Uprzemysłowując kraj, przebudowując wieś polską, która szybko wkracza na drogę socjalistycznej spójności i produktywności, partia nasza jednocześnie hartuje swe szeregi, wychowuje kadry doświadczonej aktywności, wyrzyna się zaś elementów ohech i przypadkowych, karłowatych.

Partia nasza, która zjednoczyła naród polski w mocny Front Narodowy i stała się kierownikiem życia politycznego i gospodarczego w naszym kraju — nadal wzorować się będzie na wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, bo to stanowi źródło naszych zwycięstw.

Gdy faszysty hitlerowscy napadli na Polskę, w pierwszych szeregach obronców Ojczyzny walczyli KPP-owcy. We wrześniu 1939 r. na barykadach Warszawy zginął wybitny działacz KPP — Marian Buczek.

bogatego doświadczenia Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Partia mobilizuje robotników do uruchomienia fabryk, do powoływania rad zakładowych i organizowania związków zawodowych. Partia przy współudziale robotników i chłopów przeprowadza reformy rolne. Wzywa naród do zagospodarowania Ziemi Odkrytych. Prowadzi masę do decydującej walki o likwidację wielkiego i średniego kapitału. Dokonuje unarodowienia przemysłu, transportu, banków i wielkiego handlu.

W ogniu wielkich przemian rewolucyjnych, dokonujących się w naszym kraju, bojowe doświadczenia KPZR dopomogły Komitetowi Centralnemu naszej partii ujawnić

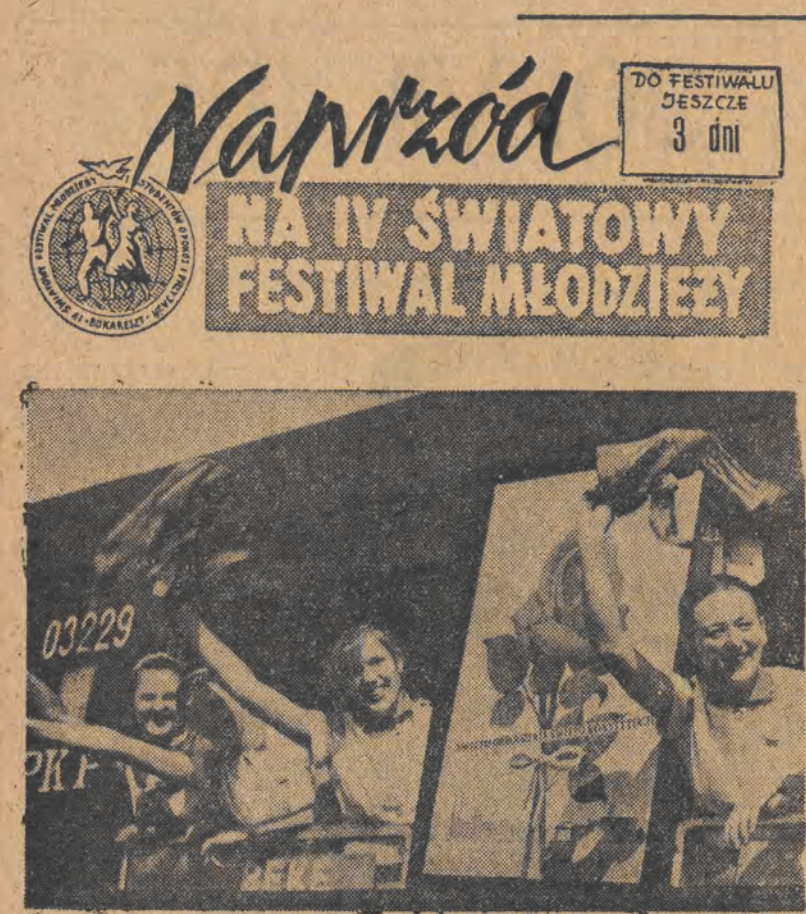
Tysiące ludzi w całym kraju studiują historię KPZR. W Łodzi na 1.385 klasach szkolnych będzie w bieżącym roku 28.843 słuchaczy. W województwie — na 1.346 kursach — 24.486 słuchaczy.

Organizator grupy partyjnej Maria Malek (trzecia z lewej) — po pracy.

Organizator grupy partyjnej Maria Malek (trzecia z lewej) — po pracy.

Organizator grupy partyjnej Maria Malek (trzecia z lewej) — po pracy.

Organizator grupy partyjnej Maria Malek (trzecia z lewej) — po pracy.

Dnia 28 lipca 1953 roku wyjechała z Warszawy do Bukaresztu na IV Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów — grupa delegatów — sportowców, serdecznie żegnana przez liczną zgromadzoną a dworcem młodzież.

Z kraju...

ŁÓDŹKI „POCIĄG FESTIWALOWY”

W niedzielę rano wyruszyły z Łodzi do Grottnik młodzieżowe pociągi festiwalowe. W imieniu tej organizacji wyjechał z Łodzi do Grottnik młodzieżowy pociąg festiwalowy. W imieniu tej organizacji wyjechał z Łodzi do Grottnik młodzieżowy pociąg festiwalowy.

Na polanie koło młyna nad Łódź młodzież dokonała podsumowania dotychczasowych zobowiązań festiwalowych, opowie o ich realizacji. Tam też wręczono młodzieży pamiątki. W imieniu tej organizacji wyjechał z Łodzi do Grottnik młodzieżowy pociąg festiwalowy.

W większości łódzkich zakładów pracy pomyślnie przebiega realizacja młodzieżowych zobowiązań festiwalowych. Wciąż na przykład meldunki o przekroczeniu przez młodzież baz produkcyjnych.

Na przykład z ZPO

Im. Wieckowskiego wiele młodych robotników, które w odpowiedzi na apel młodzieży Zakładów Stalina podjęły się wykonać zadania czwartego roku Planu 6-letniego do 15 grudnia br., podniosło już znacznie procent wykonania planów. I tak: Zofia Nikodemowska wykonała już 208 proc. normy, zamiast 193 os. wzięła udział w zawodach, a chłopcy z Łódzkiego Domu Młodego Robotnika.

Na polanie koło młyna nad Łódź młodzież dokonała podsumowania dotychczasowych zobowiązań festiwalowych, opowie o ich realizacji. Tam też wręczono młodzieży pamiątki. W imieniu tej organizacji wyjechał z Łodzi do Grottnik młodzieżowy pociąg festiwalowy.

...i ze świata

Z PROGRAMU IV FESTIWALU

Podajemy dalszy ciąg programu imprez i uroczystości festiwalowych. Na manifestację na rzecz zawarcia Paktu Pokoju, która odbędzie się 6 sierpnia, złoży się:

Żadna siła nie pokona narodu walczącego o swą wolność

Z obrad Światowego Kongresu Młodzieży

W ŚRODĘ, 29 BM., NA POSIEDZENIU PRZEDPOŁUDNIOWYM TRWAŁA W DALSZYM CIĄGU DYSKUSJA NAD REZERWATEM SEKRETARZA GENERALNEGO SFMD JACQUES DENIS.

Uczestnicy Kongresu serdecznie powitali sekretarza Światowej Federacji Związków Zawodowców, który w imieniu 80 milionów członków międzynarodowego ruchu związkowego przekazał barbarskie pozdrowienia uczestnikom III Światowego Kongresu Młodzieży.

Następnie przemawiał powstany burzą oklasków członek Światowej Rady Pokoju, laureat Nagrody Stalinowskiej „za utrwalenie pokoju między narodami”, prof. Ikuo Ojama. Podkreślił on, że III Światowy Kongres Młodzieży obraduje w niezmiernie ważnym momencie, gdy światowy obóz pokoju odniósł wielkie zwycięstwo, którego wyrazem jest rozejm w Korei. Mówca stwierdził, że nie może pokonać narodu, który walczy o swoją wolność i niezawisłość.

W imieniu Międzynarodowego Związku Studentów powitał uczestników Kongresu Młodzieży Giovanni Berlinę. Zapewnił on uczestników Kongresu, że międzynarodowy ruch studencki pilnie przygotowuje się obecnie do swego Kongresu w Warszawie i rozwija nieustannie walkę o prawo młodzieży do nauki, o demokratyzację studiów, o to, by

spotkania młodzieży ze

znajomymi aktywistami ruchu pokoju, wice w sprawie poparcia Paktu Pokoju i położenia kresu toczącemu się wojnom oraz spotkaniu delegacji młodzieżowych pięciu wielkich mocarstw.

7 sierpnia poświęcony jest manifestacją z okazji Dnia Dziewcząt. Poza tym w czasie trwania Festiwalu odbywać się będą wycieczki, spotkania młodzieży różnych krajów, przedstawienia, występy sportowe i zabawy masowe.

Żałoga

ZPZ im. Niedzielskiego

wykonała plan lipcowy

Dzięki zwycięskiej realizacji zobowiązań lipcowych znaczny sukces produkcyjny osiągnęła żałoga ZPZ im. Niedzielskiego, która w dniu wczorajszym jako pierwsza w przemyśle żelaznym zameldowała o przedterminowym wykonaniu planu miesięcznego.

Żałoga ZPZ im. Niedzielskiego, która w drugim kwartale br. zdobyła sztandar przechodni Zarządu Głównego ZW Zaw. Włóknarzy i miłośników przemyśle żelaznym, wzmaga ustawicznie tempo walki o uzyskanie coraz lepszych wskaźników produkcyjnych. Przedterminowe wykonanie planu lipcowego świadczy o podniesieniu poziomu politycznego żałogi, która coraz lepiej rozumie swoje zadania i obowiązki w walce o plan.

W realizacji planu za lipiec wyróżnił się także: Stefan Lewandowski, który uzyskał 121 proc. Marjan Brzozowski — 122 proc., Czesław Juszczak — 120 proc., śrubownik Bolesław Tomczyk — 120 proc. i wielu, wielu innych.

28 bm. zadania planu miesięcznego wykonała żałoga Pabianickich Zakładów Przemysłu Chemicznego. Na szczególne wyróżnienie zasługują członkowie oddziału syntety II i IV.

Przed terminem zrealizowała miesięczne zadania żałoga Pabianickich Zakładów Przemysłu Terenowego.

ŻALOGA ZPZ im. Niedzielskiego, która w drugim kwartale br. zdobyła sztandar przechodni Zarządu Głównego ZW Zaw. Włóknarzy i miłośników przemyśle żelaznym, wzmaga ustawicznie tempo walki o uzyskanie coraz lepszych wskaźników produkcyjnych. Przedterminowe wykonanie planu lipcowego świadczy o podniesieniu poziomu politycznego żałogi, która coraz lepiej rozumie swoje zadania i obowiązki w walce o plan.

Czułość narodów świata zapewni wykonanie warunków rozejmu

Echa światowej opinii o rozejmie w Korei

Indie

Podpisanie rozejmu w Korei jest wydarzeniem, na którym skupia się uwaga całej prasy hinduskiej. Dziennik „Hindustan Standard” w artykule redakcyjnym wyraża zadowolenie z podpisania rozejmu w Korei, podkreślając jednak, że „nawet obecnie Li Syn Man przypomina rojeńca wrzód na wonnej rzyżu pokoju”.

Dziennik „Hindustan Times” w artykule poświęconym przyszłej konferencji politycznej podkreśla, że w konferencji tej powinien wziąć udział Związek Radziecki, tylko bowiem w tym wypadku jej uchwały „będą ważne”.

Anglia

Naród angielski powitał z zadowoleniem położenie kresu działaniom wojennym w Korei. Wielu brytyjskich działaczy postępowych podkreśla jednak, że jedynie jak najwcześniejsze zakończenie wojny może zapewnić wcale nie w życie warunków rozejmu oraz osiągnięcie postępu na drodze do powszechnego uregulowania sytuacji w Europie i na Dalekim Wschodzie.

Dziennik katedry Cantenbury Hawtley Johnson powiedział: „Prośbę ludzkości wszystkich krajów żądać pokoju w Korei i wywalczyć go. Jednakże walka trwa. Podjęcie wojny kontynuują swą spiskową działalność. Walczą o Koreę, dowiodła ich niemoc w agresywnej wojnie. Wola prostych ludzi może doświadczyć, że nie są oni w stanie przeszkodzić zapanowaniu powszechnego i trwałego pokoju na całym świecie.”

Niektóre dzienniki o wielkim nakładzie, jak „Daily Express”, „Daily Sketch” i „Daily Mirror” publikują wiadomości o entuzjastycznym przyłączeniu do rozejmu żołnierzy brytyjskich w Korei.

„Daily Express” zamieścił wiadomości z frontu pod nagłówkiem: „Radosne okrzyki — flagi — pokój!” Korespondent tego dziennika zwraca uwagę na przyjaźne uczucia żołnierzy brytyjskich do żołnierzy chińskich.

Ze sportu

Pawłowski

siódmy w szabli

We wtorek, późnym wieczorem, na szermierzach mistrzostw świata zakończono indywidualny turniej w szabli. Jak już podawaliśmy, piękny sukces odniósł reprezentant Polski Pawłowski, który wywalczył sobie miejsce w finale walczy ośmiu najlepszych szablistów świata.

W walkach finałowych Pawłowski walczył słabiej niż w eliminacjach. Znać było po nim przemęczenie ciężkim turniejem. Pawłowski wygrał tylko dwie walki z Miklą (Belgia) 5:4 i Lechner (Austria) 5:4, zajmując ostatecznie 7 miejsce.

Turniej zakończył się wielkim sukcesem Węgrov, który zajął trzy czołowe miejsca. Mistrzem świata został Kovacs.

Indie

Podpisanie rozejmu w Korei jest wydarzeniem, na którym skupia się uwaga całej prasy hinduskiej. Dziennik „Hindustan Standard” w artykule redakcyjnym wyraża zadowolenie z podpisania rozejmu w Korei, podkreślając jednak, że „nawet obecnie Li Syn Man przypomina rojeńca wrzód na wonnej rzyżu pokoju”.

Dziennik „Hindustan Times” w artykule poświęconym przyszłej konferencji politycznej podkreśla, że w konferencji tej powinien wziąć udział Związek Radziecki, tylko bowiem w tym wypadku jej uchwały „będą ważne”.

Anglia

Naród angielski powitał z zadowoleniem położenie kresu działaniom wojennym w Korei. Wielu brytyjskich działaczy postępowych podkreśla jednak, że jedynie jak najwcześniejsze zakończenie wojny może zapewnić wcale nie w życie warunków rozejmu oraz osiągnięcie postępu na drodze do powszechnego uregulowania sytuacji w Europie i na Dalekim Wschodzie.

Dziennik katedry Cantenbury Hawtley Johnson powiedział: „Prośbę ludzkości wszystkich krajów żądać pokoju w Korei i wywalczyć go. Jednakże walka trwa. Podjęcie wojny kontynuują swą spiskową działalność. Walczą o Koreę, dowiodła ich niemoc w agresywnej wojnie. Wola prostych ludzi może doświadczyć, że nie są oni w stanie przeszkodzić zapanowaniu powszechnego i trwałego pokoju na całym świecie.”

Niektóre dzienniki o wielkim nakładzie, jak „Daily Express”, „Daily Sketch” i „Daily Mirror” publikują wiadomości o entuzjastycznym przyłączeniu do rozejmu żołnierzy brytyjskich w Korei.

„Daily Express” zamieścił wiadomości z frontu pod nagłówkiem: „Radosne okrzyki — flagi — pokój!” Korespondent tego dziennika zwraca uwagę na przyjaźne uczucia żołnierzy brytyjskich do żołnierzy chińskich.

Ze sportu

Pawłowski

siódmy w szabli

We wtorek, późnym wieczorem, na szermierzach mistrzostw świata zakończono indywidualny turniej w szabli. Jak już podawaliśmy, piękny sukces odniósł reprezentant Polski Pawłowski, który wywalczył sobie miejsce w finale walczy ośmiu najlepszych szablistów świata.

W walkach finałowych Pawłowski walczył słabiej niż w eliminacjach. Znać było po nim przemęczenie ciężkim turniejem. Pawłowski wygrał tylko dwie walki z Miklą (Belgia) 5:4 i Lechner (Austria) 5:4, zajmując ostatecznie 7 miejsce.

Turniej zakończył się wielkim sukcesem Węgrov, który zajął trzy czołowe miejsca. Mistrzem świata został Kovacs.

Indie

Podpisanie rozejmu w Korei jest wydarzeniem, na którym skupia się uwaga całej prasy hinduskiej. Dziennik „Hindustan Standard” w artykule redakcyjnym wyraża zadowolenie z podpisania rozejmu w Korei, podkreślając jednak, że „nawet obecnie Li Syn Man przypomina rojeńca wrzód na wonnej rzyżu pokoju”.

Dziennik „Hindustan Times” w artykule poświęconym przyszłej konferencji politycznej podkreśla, że w konferencji tej powinien wziąć udział Związek Radziecki, tylko bowiem w tym wypadku jej uchwały „będą ważne”.

Anglia

Naród angielski powitał z zadowoleniem położenie kresu działaniom wojennym w Korei. Wielu brytyjskich działaczy postępowych podkreśla jednak, że jedynie jak najwcześniejsze zakończenie wojny może zapewnić wcale nie w życie warunków rozejmu oraz osiągnięcie postępu na drodze do powszechnego uregulowania sytuacji w Europie i na Dalekim Wschodzie.

Dziennik katedry Cantenbury Hawtley Johnson powiedział: „Prośbę ludzkości wszystkich krajów żądać pokoju w Korei i wywalczyć go. Jednakże walka trwa. Podjęcie wojny kontynuują swą spiskową działalność. Walczą o Koreę, dowiodła ich niemoc w agresywnej wojnie. Wola prostych ludzi może doświadczyć, że nie są oni w stanie przeszkodzić zapanowaniu powszechnego i trwałego pokoju na całym świecie.”

Niektóre dzienniki o wielkim nakładzie, jak „Daily Express”, „Daily Sketch” i „Daily Mirror” publikują wiadomości o entuzjastycznym przyłączeniu do rozejmu żołnierzy brytyjskich w Korei.

„Daily Express” zamieścił wiadomości z frontu pod nagłówkiem: „Radosne okrzyki — flagi — pokój!” Korespondent tego dziennika zwraca uwagę na przyjaźne uczucia żołnierzy brytyjskich do żołnierzy chińskich.

Ze sportu

Pawłowski

siódmy w szabli

We wtorek, późnym wieczorem, na szermierzach mistrzostw świata zakończono indywidualny turniej w szabli. Jak już podawaliśmy, piękny sukces odniósł reprezentant Polski Pawłowski, który wywalczył sobie miejsce w finale walczy ośmiu najlepszych szablistów świata.

W walkach finałowych Pawłowski walczył słabiej niż w eliminacjach. Znać było po nim przemęczenie ciężkim turniejem. Pawłowski wygrał tylko dwie walki z Miklą (Belgia) 5:4 i Lechner (Austria) 5:4, zajmując ostatecznie 7 miejsce.

Turniej zakończył się wielkim sukcesem Węgrov, który zajął trzy czołowe miejsca. Mistrzem świata został Kovacs.

Indie

Podpisanie rozejmu w Korei jest wydarzeniem, na którym skupia się uwaga całej prasy hinduskiej. Dziennik „Hindustan Standard” w artykule redakcyjnym wyraża zadowolenie z podpisania rozejmu w Korei, podkreślając jednak, że „nawet obecnie Li Syn Man przypomina rojeńca wrzód na wonnej rzyżu pokoju”.

Dziennik „Hindustan Times” w artykule poświęconym przyszłej konferencji politycznej podkreśla, że w konferencji tej powinien wziąć udział Związek Radziecki, tylko bowiem w tym wypadku jej uchwały „będą ważne”.

Anglia

Naród angielski powitał z zadowoleniem położenie kresu działaniom wojennym w Korei. Wielu brytyjskich działaczy postępowych podkreśla jednak, że jedynie jak najwcześniejsze zakończenie wojny może zapewnić wcale nie w życie warunków rozejmu oraz osiągnięcie postępu na drodze do powszechnego uregulowania sytuacji w Europie i na Dalekim Wschodzie.

Dziennik katedry Cantenbury Hawtley Johnson powiedział: „Prośbę ludzkości wszystkich krajów żądać pokoju w Korei i wywalczyć go. Jednakże walka trwa. Podjęcie wojny kontynuują swą spiskową działalność. Walczą o Koreę, dowiodła ich niemoc w agresywnej wojnie. Wola prostych ludzi może doświadczyć, że nie są oni w stanie przeszkodzić zapanowaniu powszechnego i trwałego pokoju na całym świecie.”

Niektóre dzienniki o wielkim nakładzie, jak „Daily Express”, „Daily Sketch” i „Daily Mirror” publikują wiadomości o entuzjastycznym przyłączeniu do rozejmu żołnierzy brytyjskich w Korei.

„Daily Express” zamieścił wiadomości z frontu pod nagłówkiem: „Radosne okrzyki — flagi — pokój!” Korespondent tego dziennika zwraca uwagę na przyjaźne uczucia żołnierzy brytyjskich do żołnierzy chińskich.

Ze sportu

Pawłowski

siódmy w szabli

We wtorek, późnym wieczorem, na szermierzach mistrzostw świata zakończono indywidualny turniej w szabli. Jak już podawaliśmy, piękny sukces odniósł reprezentant Polski Pawłowski, który wywalczył sobie miejsce w finale walczy ośmiu najlepszych szablistów świata.

W walkach finałowych Pawłowski walczył słabiej niż w eliminacjach. Znać było po nim przemęczenie ciężkim turniejem. Pawłowski wygrał tylko dwie walki z Miklą (Belgia) 5:4 i Lechner (Austria) 5:4, zajmując ostatecznie 7 miejsce.

Turniej zakończył się wielkim sukcesem Węgrov, który zajął trzy czołowe miejsca. Mistrzem świata został Kovacs.

Indie

Podpisanie rozejmu w Korei jest wydarzeniem, na którym skupia się uwaga całej prasy hinduskiej. Dziennik „Hindustan Standard” w artykule redakcyjnym wyraża zadowolenie z podpisania rozejmu w Korei, podkreślając jednak, że „nawet obecnie Li Syn Man przypomina rojeńca wrzód na wonnej rzyżu pokoju”.

Dziennik „Hindustan Times” w artykule poświęconym przyszłej konferencji politycznej podkreśla, że w konferencji tej powinien wziąć udział Związek Radziecki, tylko bowiem w tym wypadku jej uchwały „będą ważne”.

Anglia

Naród angielski powitał z zadowoleniem położenie kresu działaniom wojennym w Korei. Wielu brytyjskich działaczy postępowych podkreśla jednak, że jedynie jak najwcześniejsze zakończenie wojny może zapewnić wcale nie w życie warunków rozejmu oraz osiągnięcie postępu na drodze do powszechnego uregulowania sytuacji w Europie i na Dalekim Wschodzie.

Dziennik katedry Cantenbury Hawtley Johnson powiedział: „Prośbę ludzkości wszystkich krajów żądać pokoju w Korei i wywalczyć go. Jednakże walka trwa. Podjęcie wojny kontynuują swą spiskową działalność. Walczą o Koreę, dowiodła ich niemoc w agresywnej wojnie. Wola prostych ludzi może doświadczyć, że nie są oni w stanie przeszkodzić zapanowaniu powszechnego i trwałego pokoju na całym świecie.”

Niektóre dzienniki o wielkim nakładzie, jak „Daily Express”, „Daily Sketch” i „Daily Mirror” publikują wiadomości o entuzjastycznym przyłączeniu do rozejmu żołnierzy brytyjskich w Korei.

„Daily Express” zamieścił wiadomości z frontu pod nagłówkiem: „Radosne okrzyki — flagi — pokój!” Korespondent tego dziennika zwraca uwagę na przyjaźne uczucia żołnierzy brytyjskich do żołnierzy chińskich.

Ze sportu

Pawłowski

siódmy w szabli

We wtorek, późnym wieczorem, na szermierzach mistrzostw świata zakończono indywidualny turniej w szabli. Jak już podawaliśmy, piękny sukces odniósł reprezentant Polski Pawłowski, który wywalczył sobie miejsce w finale walczy ośmiu najlepszych szablistów świata.

W walkach finałowych Pawłowski walczył słabiej niż w eliminacjach. Znać było po nim przemęczenie ciężkim turniejem. Pawłowski wygrał tylko dwie walki z Miklą (Belgia) 5:4 i Lechner (Austria) 5:4, zajmując ostatecznie 7 miejsce.

Turniej zakończył się wielkim sukcesem Węgrov, który zajął trzy czołowe miejsca. Mistrzem świata został Kovacs.

Indie

Podpisanie rozejmu w Korei jest wydarzeniem, na którym skupia się uwaga całej prasy hinduskiej. Dziennik „Hindustan Standard” w artykule redakcyjnym wyraża zadowolenie z podpisania rozejmu w Korei, podkreślając jednak, że „nawet obecnie Li Syn Man przypomina rojeńca wrzód na wonnej rzyżu pokoju”.

Dziennik „Hindustan Times” w artykule poświęconym przyszłej konferencji politycznej podkreśla, że w konferencji tej powinien wziąć udział Związek Radziecki, tylko bowiem w tym wypadku jej uchwały „będą ważne”.

Anglia

Naród angielski powitał z zadowoleniem położenie kresu działaniom wojennym w Korei. Wielu brytyjskich działaczy postępowych podkreśla jednak, że jedynie jak najwcześniejsze zakończenie wojny może zapewnić wcale nie w życie warunków rozejmu oraz osiągnięcie postępu na drodze do powszechnego uregulowania sytuacji w Europie i na Dalekim Wschodzie.

Dziennik katedry Cantenbury Hawtley Johnson powiedział: „Prośbę ludzkości wszystkich krajów żądać pokoju w Korei i wywalczyć go. Jednakże walka trwa. Podjęcie wojny kontynuują swą spiskową działalność. Walczą o Koreę, dowiodła ich niemoc w agresywnej wojnie. Wola prostych ludzi może doświadczyć, że nie są oni w stanie przeszkodzić zapanowaniu powszechnego i trwałego pokoju na całym świecie.”

Niektóre dzienniki o wielkim nakładzie, jak „Daily Express”, „Daily Sketch” i „Daily Mirror” publikują wiadomości o entuzjastycznym przyłączeniu do rozejmu żołnierzy brytyjskich w Korei.

„Daily Express” zamieścił wiadomości z frontu pod nagłówkiem: „Radosne okrzyki — flagi — pokój!” Korespondent tego dziennika zwraca uwagę na przyjaźne uczucia żołnierzy brytyjskich do żołnierzy chińskich.

Ze sportu

Pawłowski

siódmy w szabli

We wtorek, późnym wieczorem, na szermierzach mistrzostw świata zakończono indywidualny turniej w szabli. Jak już podawaliśmy, piękny sukces odniósł reprezentant Polski Pawłowski, który wywalczył sobie miejsce w finale walczy ośmiu najlepszych szablistów świata.

W walkach finałowych Pawłowski walczył słabiej niż w eliminacjach. Znać było po nim przemęczenie ciężkim turniejem. Pawłowski wygrał tylko dwie walki z Miklą (Belgia) 5:4 i Lechner (Austria) 5:4, zajmując ostatecznie 7 miejsce.

Turniej zakończył się wielkim sukcesem Węgrov, który zajął trzy czołowe miejsca. Mistrzem świata został Kovacs.

Indie

Podpisanie rozejmu w Korei jest wydarzeniem, na którym skupia się uwaga całej prasy hinduskiej. Dziennik „Hindustan Standard” w artykule redakcyjnym wyraża zadowolenie z podpisania rozejmu w Korei, podkreślając jednak, że „nawet obecnie Li Syn Man przypomina rojeńca wrzód na wonnej rzyżu pokoju”.

Dziennik „Hindustan Times” w artykule poświęconym przyszłej konferencji politycznej podkreśla, że w konferencji tej powinien wziąć udział Związek Radziecki, tylko bowiem w tym wypadku jej uchwały „będą ważne”.

Anglia

Naród angielski powitał z zadowoleniem położenie kresu działaniom wojennym w Korei. Wielu brytyjskich działaczy postępowych podkreśla jednak, że jedynie jak najwcześniejsze zakończenie wojny może zapewnić wcale nie w życie warunków rozejmu oraz osiągnięcie postępu na drodze do powszechnego uregulowania sytuacji w Europie i na Dalekim Wschodzie.

Dziennik katedry Cantenbury Hawtley Johnson powiedział: „Prośbę ludzkości wszystkich krajów żądać pokoju w Korei i wywalczyć go. Jednakże walka trwa. Podjęcie wojny kontynuują swą spiskową działalność. Walczą o Koreę, dowiodła ich niemoc w agresywnej wojnie. Wola prostych ludzi może doświadczyć, że nie są oni w stanie przeszkodzić zapanowaniu powszechnego i trwałego pokoju na całym świecie.”

Niektóre dzienniki o wielkim nakładzie, jak „Daily Express”, „Daily Sketch” i „Daily Mirror” publikują wiadomości o entuzjastycznym przyłączeniu do rozejmu żołnierzy brytyjskich w Korei.

„Daily Express” zamieścił wiadomości z frontu pod nagłówkiem: „Radosne okrzyki — flagi — pokój!” Korespondent tego dziennika zwraca uwagę na przyjaźne uczucia żołnierzy brytyjskich do żołnierzy chińskich.

Ze sportu

Pawłowski

siódmy w szabli

We wtorek, późnym wieczorem, na szermierzach mistrzostw świata zakończono indywidualny turniej w szabli. Jak już podawaliśmy, piękny sukces odniósł reprezentant Polski Pawłowski, który wywalczył sobie miejsce w finale walczy ośmiu najlepszych szablistów świata.

W walkach finałowych Pawłowski walczył słabiej niż w eliminacjach. Znać było po nim przemęczenie ciężkim turniejem. Pawłowski wygrał tylko dwie walki z Miklą (Belgia) 5:4 i Lechner (Austria) 5:4, zajmując ostatecznie 7 miejsce.

Turniej zakończył się wielkim sukcesem Węgrov, który zajął trzy czołowe miejsca. Mistrzem świata został Kovacs.

Rozejm w Korei — wielkim zwycięstwem sił pokoju

Ostrzeżenie dla imperialistów

Niektórzy prowadzili rozmowy na temat walk w Korei, zawsze wyrażali poglądy, że bohaterstwo koreańskie nie odda swej ojczyzny w ręce imperialistów amerykańskich. I tak też się stało. Po trzech latach wielkich, trudnych i ofiarnych zmaganiach koreańskiego z napastnikami, opłania światła zmusiła ciemne siły reakcji do zawarcia rozejmu. Rozejm ten jest nie tylko zwycięstwem, jak tylko kłękła imperialistów. Oni to ulekkli się milionów obrońców „pokoju”.

Ta klęska niech będzie dla nich ostrzeżeniem. Niech pamiętają raz na zawsze, że wszelkie próby agresji zostaną udaremnione, że plany wywołania trzeciej wojny światowej są góry są skazane na fiasko. Każdy nowy zamach na pokój będzie teraz śmiał się i z poczuciem większej siły likwidowany w zarodku. Idea pokoju zawsze będzie zwyciężać!

INŻ. H. KUBICKA
Zakład D 2PB im. Stalina

Pokój — to szczęście ludzkości

Podpisanie porozumienia rozejmowego w Korei stanowi zwycięstwo narodów walczących o pokój na całym świecie. Wiadomość, że już przesyłać będą bomby na miasto i wieś koreańskie, przysłałam z tą samą radością, jaką wyrażałam w chwili zakończenia wojny w 1945 roku.

Pokój — to szczęście wszystkich ludzi pracy, którzy pragną budować lepsze, piękniejsze życie. Było to pragnienie wszystkich narodów, które poparte przez Związek Radziecki — ostatek pokoju, zostało wreszcie urzeczywistnione. Podpisanie rozejmu wykazało, że nie nie zlamie woli ludu, który pragnie wolności, wykazało, że mimo